

„Ideologická biologie“

Měl jsem k problematice kauzy NP Šumava v sobotu zajímavé posezení a diskusi s panem RNDr. Vlašínem, CSc., jako třetím zaujatým vizí NPŠ jako národního parku s nejméně 50% bezzásahovosti, který přijal během řady let této výrazné doktríny mé pozvání k věcné diskusi. V této pro mne enormně podnětné diskusi jsem poznal přístupy nadšenců pro divočinu, tj. že:

1. *NPŠ byl založen podle zákona jako národní park a tedy jako takový musí zůstat II. kategorií IUCN bez ohledu na reálný stav;*
2. *Destrukce stromového patra, byť velkoplošné, náhlé a dlouholeté nejsou kalamitou, ale jen disturbancí z gradace např. větru či hmyzu a ničemu nevadí;*
3. *To co během generací odborníků ve vědách lesnických a environmentálních bylo na celém světě nahromaděno mnoha vědeckými projekty o vztazích les - krajina a přísluší oblasti přírodních zákonů nikoli biologických, prakticky to asi není vědcům - biologům dobře známo a proto silně pochybují, že by mohly vznikat přírodní procesy, které by přestupovaly hranice parku a vpadaly do krajiny s účinky přírodních živlů.*

Výsledkem tříhodinové diskuse však přece jen byla dohoda na tom, že:

- A. existují-li reálné možnosti vzniku takových přírodních procesů, které mohou přinést škody okolní krajině a obyvatelstvu, mělo by se o tom uvažovat při rozhodování o managementu lesů;
- B. Společnost musí nést možná rizika a prokázané škody musí hradit stát.

Sumárně: Jak se snažím léta upozorňovat, jedná se v kauze národní park o důslednou aplikaci fundamentální ideologie environmentalismu (úžeji ekologismu), která - jak dokládají vysokoškolské představitelé - považuje za správné, že jejich **dílčí obory biologických věd pracují pouze v jisté "ideové slupce", ležící mimo vědy**: jejich úkoly jsou *sledovat přírodu divočiny s tím, aby vznikla co nejdříve a na co největší ploše. Tyto „vědy“ vůbec nezajímá, zda se destruovaný les vůbec obnoví, kdy, kde a v jaké formě lesního ekosystému, nebo zůstane bezlesí.* To vše na nejvyšší světové úrovni oněch dílčích oborů. Je tu pikantní otázka: jakou hodnotu mají tyto výsledky věd pro utváření okolní kulturní a obytné krajiny? Mají tohle rozhodovat soudy?

V naší diskusi jsme se již nedostali projednat fakta, že zatím z kruhů nadšenců divočiny se neprojevili zájem, věcně zkalkulovat ekonomicky měřítko možných škod, potřeby kapacit a nákladů na asanace a náhrady - prostě se ujistit, zda na to národní hospodářství bude mít. Kauza NPŠ není totiž experiment, tam se jen bádá. Věcně se starat by tedy měl někdo jiný. Ani se nedivím, že dosud mně odmítla se setkat a o tomto pohovořit řádka politiků, kterým by to asi nejvíc slušelo a patřilo. Bylo dobré pamatovat, že na straně nadšení se intenzívně pracuje s pomocí sofistikovaných propagandistických postupů. Podle mého názoru největší podíl faktů v dané kauze přísluší lesnictví. samozřejmě tomu modernímu, nikoli jen dřevoproductivnímu. Vzpomínám třeba, že existuje kalkulace škod - řekněme široce - z bezzásahovosti v kulturních lesních ekosystémech NPŠ škody okolo 100 miliard Kč, existuje však i kalkulace výnosů z ekosystémových služeb na témže území ve výši desítek miliard Kč ročně. Zdá se mi doslova pitoreskní **v demokratickém systému a právním státu, že se k tomu setrvale mlčí!** Nebojí se ti, kteří dnes stojí v čele, své zodpovědnosti? Vždyť možné důsledky jsou akutní pro celé generace !

Zdraví vás Vladimír Krečmer,
někdejší předseda Národního lesnického komitétu.(1997-2005).

9.března 2015